

det Væsentlige af de Sportler og Gebyrer, som netop i andre Districter benyttes til at lønne Politie-Embedsmændene med (Hør!), og endda maa Kjøbenhavns Commune gjøre et ikke ubetydeligt Tilskud, for at underholde disse Politie-Embedsmænd. — Dette kan derfor ingenlunde ansøres som noget Beviis for det, som den ærede Rigsdagsmand vilde godtgjøre. Indtil altsaa andre Exempler blive fremførte, maa jeg antage, at jeg har været i min gode Ret til at sige, at den Praxis, som hidtil har været fulgt, har været af den Bessaffenhed, som jeg har anført. Vi komme altsaa derfor til at undersøge, hvorvidt der med Hensyn til de Tilfælde, hvorom der her er Spørgsmaal, ere saadanne Grunde tilstede, at den foreslaaede Udgift derved kan motiveres. Der er nu som en saadan Grund bleven anført Kjøbenhavns Nærhed; men, mine Herrer! at dette ikke har været Principet og den egentlige Grund for disse Tilskud, det er ganske klart; thi det er jo ingenlunde alle Districterne i Kjøbenhavns Nærhed, hvor saadanne Tilskud ere blevne givne. Af Districterne i Kjøbenhavns Nærhed er det egentlig kun det nordre Birk, hvor der af denne Grund kunde være Tale om et saadant Tilskud, men jeg maa gjøre Thingets Medlemmer opmærksomme paa, at det historisk er tilstrækkeligt oplyst, at det aldeles ikke har været denne Grund, som har foranlediget Tilskuddets Givelse, men at Tilskuddet derimod alene blev givet væsentligt paa Grund af de særegne Forhold, der fandt Sted i den Tid, da den nu afvode Konge boede paa Sorgenfri Slot. Det var det, som har været den første Anledning dertil. Udvalget har modtaget Oplysninger, som opvække tilstrækkelig Formodning om, at denne Assistent, hvorom her er Tale, neppe vilde blive bibeholdt, dersom han ikke var lønnet af Statskassen. Dernæst maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at den Forskjel, som af Udvalget er gjort mellem nogle Tilskud til Politiebetjentene, som Udvalget har foreslaaet bevilgede for et halvt Aar, og andre, som det har foreslaaet at skulle bortfalde strax, er motiveret derved, at det i de sidstnævnte Tilfælde har været klart, at de Indtægter, som det paa-gældende District havde til dermed at bestride

Udgifterne ved Retsvæsenet i det Hele, maatte være tilstrækkelige til at lønne de Betjente, som i det Hele kunde være nødvendige. Derimod med Hensyn til de andre Tilfælde, da har dette ikke været Udvalget saa klart, at Udvalget strax kunde stryge Udgiften, og derfor har man troet, at der maatte gives vedkommende Districter Tid til at overveie dette. Med Hensyn til den under Punktet Nr. 16 ommeldte Udgift til en Politieassistent i Børglum Herred, da er Udvalgets Fleertal herved gaaet ud fra den Ansættelse, at denne Betjent væsentlig maatte betragtes som en Medhjælper for vedkommende Embedsmand, som havde Embedet eller forestod Jurisdictionen der, og, da det ellers overalt er fulgt som Regel, at saadanne Medhjælpere, hvor de antages, lønnes af Embedsmanden selv, har Udvalgets Fleertal ikke fundet nogen Anledning til i dette Tilfælde at afvige herfra. Jeg maa imidlertid tilstaae, at jeg for min Deel i dette Punkt har havt en noget afvigende Mening, væsentlig af de Grunde, som af den ærede Justitsminister ere udviklede, nemlig at det i oeconomisk Henseende maaffee vilde stille sig fordeelsagtigere, om man indtil videre bevilgede dette Tillæg; men at det Princip, der ligger til Grund for Fleertallets Indstilling, er rigtigt, maa vistnok indrømmes. Ved at omtale Rystpolitiet kom den ærede Justitsminister til at berøre nogle enkelte Punkter, som jeg ikke ganske kan lade falde til Jorden, uagtet vi jo med Hensyn til Afstemningspunktet ere enige. Den ærede Minister udtalte nemlig, at der mulig kunde være at tilstaae nogen Erstatning til de Embedsmænd, som ved den foreslaaede Medfattelse kunde lide en Afgang i deres hidtil havte Emolumenter. Jeg maa i denne Henseende tillade mig at udtale en bestemt modsat Mening, idet jeg ingenlunde kan erkende, at, naar en Embedsmand har havt en lille Bifortjeneste, men denne falder bort, fordi de Forretninger, hvormed denne Bifortjeneste har været forbunden, ikke længere findes nødvendige, at han da derfor skulde have noget Krav paa Erstatning eller Pension. Dette vil blive saameget mere indlysende, naar man seer hen til den Pensionslov, som jeg med Glæde seer at være omdeelt idag, og hvoraf det ganske klart frem-